

BOGDÁNYI Híradó

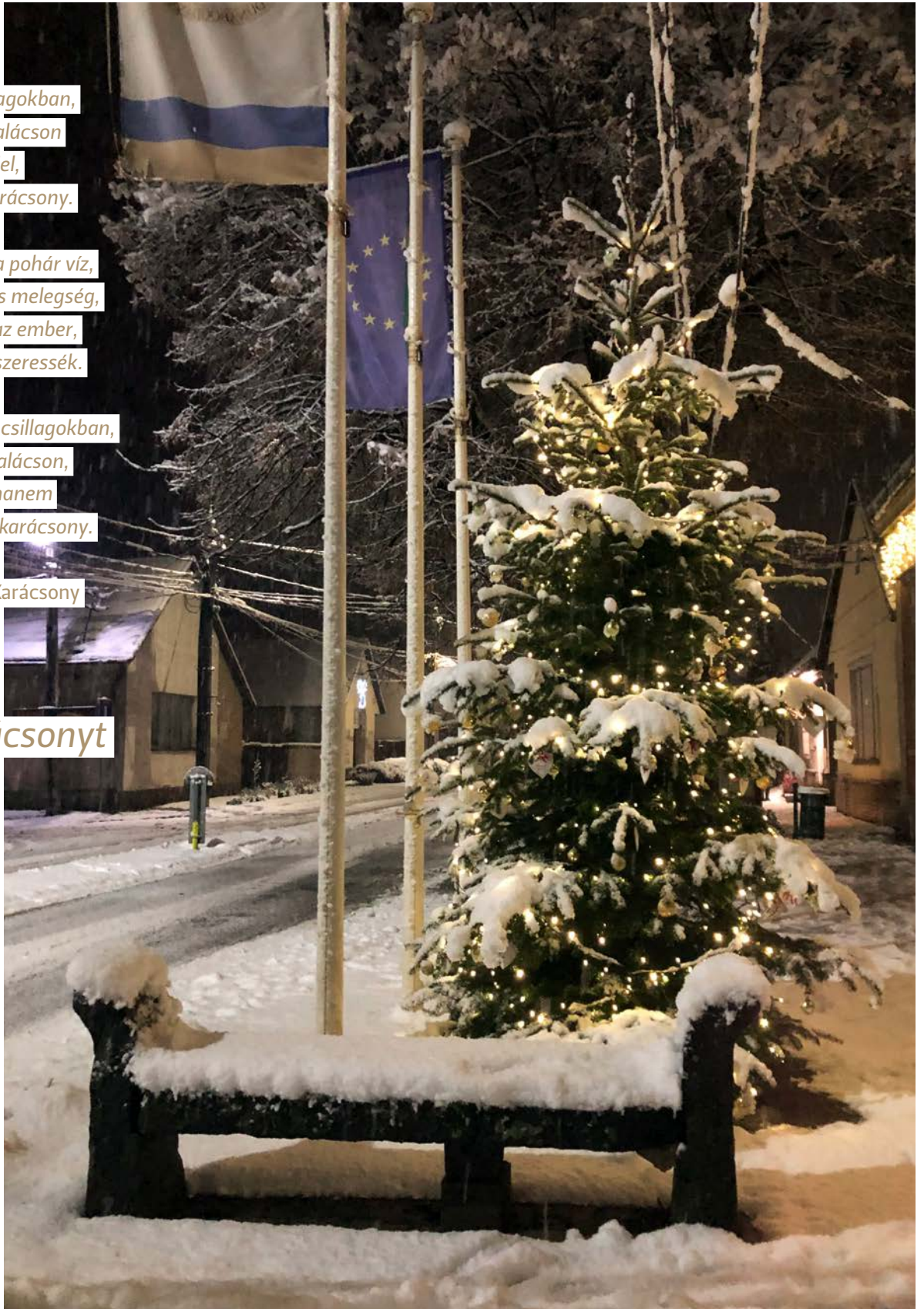
A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra karácsony.

Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hísz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson,
ne díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

Szilágyi Domokos: Karácsony

Áldott karácsonyt
kívánunk!

Október 21. ■ Ünneplés keretében megtörtént a **műfüves focipálya átadása**. Az eseményen jelen volt többek között Vítályos Eszter, térségünk országgyűlési képviselője, Benkő Tamás, a Pest Vármegyei Labdarúgó Szövetség igazgatója, Liebhardt András polgármester, valamint Lőrinc Miklós az egyesület elnöke. A köszöntő beszédek után a legkisebb focistáink a tahitótfalui gyerekekkel mérték össze tudásukat, a kilátogatók pedig vendégségben részesültek.

Október 23. ■ Az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékező **községi ünnepélyt** tartottunk a Művelődési Ház nagytermében. Liebhardt András polgármester beszéde után – Tárnok Erna felkészítésével – általános iskolánk 8. osztályos tanulói adták elő műsorukat. Az ünnepi hangulatot az id. Ott Rezső vezette szimfonikus zenekar tette még szebbé.

Október 24. ■ László György úr ezen a napon töltötte be **90. életévét**. Születésnapja alkalmából köszöntötte őt a dunabogdányi képviselő testület. Isten éltesse sokáig!

November 8. ■ A fiataloknak szóló B.B.B. buli után a HVPmusic csapata novemberben a kicsit idősebb korosztályt célozta meg egy **Retro Partival**, aminek ezúttal is a Művelődési Ház adott otthont.

November 11. ■ A Német Nemzetiségi Önkormányzat idén is megrendezte a hagyományos **Márton-napi lámpás felvonulást**. A katolikus templomban megtartott rövid műsor után közel 1000 ember vonult át a Rendezvénytérré, ahol a kakaós csiga és zsíros kenyér mellett meleg italok várták a résztvevőket.

November 14. ■ A Német Nemzetiségi Óvoda nemzetiségi hetet tartott, amelynek záró eseménye a Művelődési Házba szervezett táncház volt. Az idei év egyik különlegessége a kislányok által viselt egységes kékfestő szoknya és a hozzá illő kötény volt. Az új viseleti elemek az Óvodáért Alapítvány által benyújtott sikeres pályázatnak köszönhetőek.

Kiadja: Dunabogdány Község Önkormányzata ISSN 2498-4612 ■ **Felelős szerkesztő:** Olgyay János ■ **A szerkesztőbizottság tagjai:** Hock Zsuzsa, Kristóf Edit, Olgyay János
 ■ **Címlapon:** Bonifert Tímea fényképe ■ **Elérhetőségeink:** +36 26 391 025, www.dunabogdany.hu, hirado@dunabogdany.hu ■ A cikkek maximális terjedelme: 4500 karakter (a meghatározott karaktárszám túllépésével érkező írásoknál a szerkesztőbizottság nem tudja garantálni az adott hónapban való megjelenést). **A januári számba a cikkek leadási határideje december 15.** A szövegeket word-dokumentum formátumban, a képi illusztrációkat jó minőségben, külön mellékletben csatolva várjuk ■ **Tördelés, nyomdai előkészítés:** Várady-Szabó Bence ■ **Nyomás:** Spori Print Vincze Kft., Fv.: Víznerne Vincze Ingrid, www.sporiprint.hu

Karácsonyra várva

Most gyűlnek a hideg fellegek, a tél ostroma tart. Hideg vagy borongós-szürke az idő, korán sötétedik. A természet vackában pihen, vitamintartalékainkat éljük fel, miközben nehézségeinket hordozni, ügyes-bajos dolgainkkal pedig foglalkozni kell töretlenül. Az évszak körülményei nem sietnek segítségünkre a mindennapi stresszben. Mégis ebben az időszakban is ott a kegyelem lehetőség, talán az sem véletlen, hogy épp ekkor, a szükségben, a szürkeségben akar megnyilvánulni igazán. Keresztény kultúránkban Jézus születése az az ünnep, ami a reményt hordozza. Rajtunk múlik, hogy

külsőségeiben vagy mélységeiben is átéljük. Ilyenkor legszűkebb közösségünk, a család felé fordulunk. De azt is jó tudni, hogy egy falu közössége is jelen van, a falu körbevesz, a közösség hordoz mindannyiunkat. Ajánlom megtisztelő figyelmükbe azokat a közösségi, kulturális programokat, amelyek segítenek az ünnep közös átélésében. És ne feledjük, hamarosan újra hosszabbodnak a nappalok!

Már az adventben kezdődnek a programok! Településünkön idén is találkozhatunk feldíszített ablakokkal: november 30-tól minden nap 1-1 család vállalta, hogy ablakát elvarázsolja a Dunabogdány adventi meseablak keretein belül.

December 6-án a Bogdányi Adventi Vásár lesz a Művelődési Házban.

Szintén a „kultúr” ad otthont a Svábze-nekar hagyományos Adventi Koncertjének, melyre 14-én szombaton kerül sor.

20-án szombaton a katolikus templomban Eli, eli Emmanuel címmel karácsonyváró koncert lesz.

21-én vasárnap pedig a Szent János tér öltözik ünnepi díszbe: a FAKULT Egyesület Karácsonyi Forgatag rendezvénye alkalmából.

Természetesen községünk vallási felekezetei is ünnepelni hívnak és várnak bennünket! Jöjjenek, hangolódjunk, ünnepeljünk közösen, közösségben! Az önkormányzat és a képviselőtestület nevében kívánok áldott karácsonyt a község polgárainak!

■ Liebhardt András
polgármester

Ha jön a tél

Klímaváltozás ide vagy oda, fel kell készülnünk a télre. Az önkormányzat legtöbb útjának síkosságmentesítését szerződés alapján, vállalkozó látja el. Néhány nehezen megközelíthető szakaszon a faluüzemeltetés is bekapcsolódik ebbe a nehéz munkába.

A közüzalékok és az útszórósót bedepóztuk, nyugodtan várjuk a telet. Mégis nagyon fontos hangsúlyozni, hogy községünk polgárainak is ró feladatokat egy adódó jegesedés vagy hóhelyzet.

Az ingatlanok tulajdonosai, az ingatlan előtti síkosságmentesítéssel, mindannyiunk biztonságát óvják kötelezettségük teljesítésével. Ismert kellemetlenség, hogy több helyen a hótoláskor felgyülemlött hó eltakarítása is a polgárokra hárul. Mégis kérjük megtisztelő türelmüket és segítségüket! Több, mint ezer ingatlan előtt kell az úttesten a közlekedésbiztonságot javítani, amihez az Önök segítsége is szükséges.

A hókotrást végző munkatárs egy terv szerint halad. Némi rálátással az ügyre, elmondhatom, nincs könnyű dolga. Legtöbb helyen szűk utcán, síkos úton kell helytállni úgy, hogy mind a személyi, mind a vagyoni biztonság biztosított legyen. Értünk dolgozik, kérjük, segítsék munkáját! Van olyan része a településnek, ahol bravúrral kell megoldani egy-egy helyzetet. Ha kell, éjszaka közepén „ugrik”, és az idővel fut versenyt, mert van olyan szakasz is, ha nem reagál időben, később már nem is juthat el, hogy feladatát elvégezhesse. Ezért ne akadályoztassuk a mozgását! Mindenki úgy parkoljon, különösen estére, hogy nem várt hóesés adódhat, amikor súlyosan sérti a közérdeket, ha nem tud biztonságosan beavatkozni, és továbbhaladni a hókotró autót. (Úgy foglaljunk közterületet, hogy ez más alkalommal akár egy tűzoltó is lehet!)

Tisztelettel kérjük közreműködésüket ebben a fontos, közös ügyben is!

2026-OS NAPTÁR

Készül a jövő évi községi naptár! A tavalyi évhez hasonlóan, az érintett családoknak idén is az iskolásaik viszik haza a Spanisberger Anna képeivel illusztrált kiadványt. A többi háztartás egy-egy képviselője december közepétől veheti át példányát a Községházán és a Könyvtárban, az ügyfélfogadási idő alatt.

FONTOS A KÖZÉRDEKLŐDÉS

Dunabogdány Önkormányzatának nevében szeretnék köszönetet mondani minden polgárnak, aki a 2025-ös évben szabadidejét, energiáját községi újságunk: a Bogdányi Hír-adó jobbá tételének áldozta!

■ Liebhardt András
polgármester

Tisztelt dunabogdányi Ingatlantulajdonosok!

Szeretnénk kérni Önöket, hogy az építményadó befizetéseiket szíveskedjenek ellenőrizni. Idei évben év elején küldtük ki az értesítőket postai, illetve elektronikus úton a 2025. évre kivetett építményadóról.

Folyószámlájukat az e-onkormanyzat.hu portálon tudják ellenőrizni, illetve kérdés esetén ügyfélfogadási időben személyesen a hivatalban is tudunk segíteni.

Amennyiben csekk pótlására lenne szükség, azt is a hivatalban tudunk adni.

Adófolyószámlával kapcsolatos kérdésekben telefonon és e-mail formában nem, csak személyesen vagy elektronikus úton tudunk felvilágosítást adni, az adóitokról szóló 2017. évi CL törvény 123.§ (2) bekezdésének figyelembevételével.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a Dáptv. 19.§ (1) bekezdése alapján az önkormányzat elektronikus kapcsolattartásra kötelezett. A fentiek értelmében tehát azon digitális állampolgárként regisztrált ügyfelek, akik a

regisztráció alkalmával rendelkezési nyilván tartást választotta, azoknak papíron nem küld és nem fogad dokumentumokat (adó-folyószámla, határozat, kérelem stb.), velük kizárólag elektronikus úton, az ügyfélkapun keresztül tarthat kapcsolatot. Hasonlóképpen a gazdasági szervezetekkel is elektronikus a kapcsolattartás.

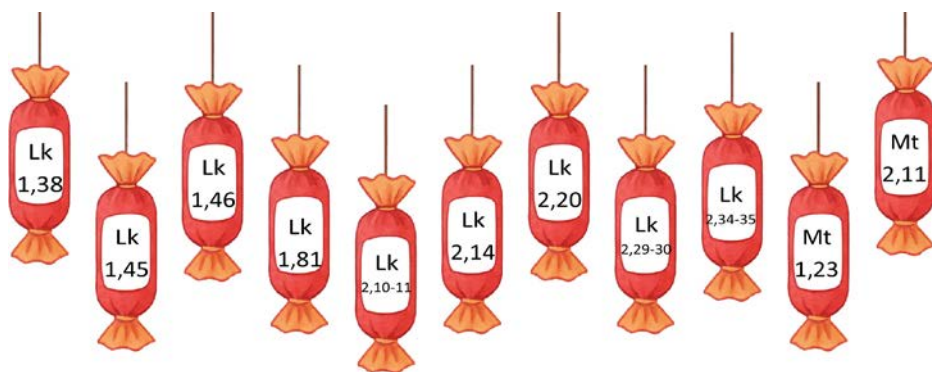
Köszönettel:

■ Dunabogdány Község
Önkormányzata

Különleges szaloncukrok

Kedves Olvasó! Bontsd ki egymás után őket, olvasd el a részeket a Bibliából és utána emészd meg! Jó étvágyat! Meghitt Karácsonyt mindenkinek!

■ István atya

Lehetnék jászol

Láttunk már olyat, hogy belesöpöppenünk egy közösségbe, ahol mindenki harcol mindenkivel? Sokszor nemesnek beállítva a harcot mint versengés, igazsággharc, szabadságharc, egyenlőségért, jogokért vívott küzdelem, eszmékért vagy éppen békéért folytatott háború?

Megvan az az élmény, hogy az ember ráeszmél, abban a harcban nem lesz győztes, mert a harcoló felek csupán érzelmeiktől és előítéletektől elvakultan tudni vélik a jót, az igazukat. Azt szoktam mondani, ha mindenki a legnagyobb odaadással próbálna a többiekkel együttműködni, akkor is igen nehéz a feladat, de ha egymás ellen dolgoznak, akkor inkább menjen mindenki haza, és keressen valami magányos foglalkozást, ami szinte nem is nagyon létezik.

Van olyan élményünk, hogy mi lehet az értelmes stratégia, még akkor is, ha úgy érzem, erősebb és okosabb vagyok „ellenfeleimnél”? Papírforma szerint nekem kellene győzni, de kiderül, az érzelmeikkel és előítéletekkel teletöltött ellenfeleknél nem lehetséges, hiszen sosem fogják elengedni téveszméiket, és azt sem látják be, ha már vesztek.

FOTÓ: SPANISBERGER ANNA

Ha a közösségben senki nem ismeri fel, akkor is tudjuk felvenni a közösség számára egyetlen üdvözítő stratégiát? Akár saját magunk feladásával, feláldozásával?

Van körülöttünk egy fenyegető, kiszorító, kegyetlen világ. Tudunk itt akár csak egy sprőd, szúrós, szalmás jászol lenni, és otthont adni az ilyen méltatlan világba is beleszületni akaró szeretetnek? Meg tudunk kegyelmezni, megbocsátani ellenségeknek, engedjük az irgalmat működni, segíteni a balgaságtól, bűnöktől és betegségektől szenvedőket, akiket üldöznek, fenyegetnek, bántalmaznak érdekeik, félelmeik, másságuk és látszólagos gyengeségük miatt?

De mondok sokkal egyszerűbbet. A szeretet befogadásához nem kell feltétlenül nagy áldozatot hozni, hacsak nem lemondás, mikor pillanatra felhagyunk harcainkkal, vágyainkkal, félelmeinkkel és egyszerűen a jelenbe helyezük kiürítve magunkat, hogy a minket folyamatosan elhalmozó isteni szeretetnek helyet adjunk. Akár egy szép virág, egy madárdal vagy homokozóban játszadozó tiszta gyermeki lélek tudatos, befogadó megfigyelésével. Vagy mindezekre úgy gondolunk, hogy ezek nem ajándékok, Istennek köze nincs hozzá, ezek véletlenek, járnak nekünk, megdolgoztunk értük, megérdemeljük? Akkor nem látjuk bennük a szeretetet, mint a talált pénzben, csak örülünk a szerencsénknek. Láttunk már ilyet, nem?

Isten világra jöttének átelmélkedésében is az a boldog, aki Isten ajándékát látja, aki saját magát adta nekünk. Nem a maga mulattatására testesült meg. Ja, hogy ezt végiggondolni is áldozat, mert az ünnepi rohangálás, előkészületek, ajándékvadászat mellé alig fér be? A sok hűhó ugyan mit ér, ha nem engedjük be a szeretetet, arra jut a legkevesebb figyelem, szeglet a lelkünkben? Teljesíteni akarunk, nem szeretetet befogadni.

Nepomuki Szent János katolikus templom ünnepi miserend

December 24. (szerda)	16.00: Betlehemes játék
December 25.	0.00: Éjféli mise
	8.00: Szentmise
	10.00: Szentmise
December 26.	10.00: Szentmise
December 31. (szerda)	18.00: Év végi hálaadó szentmise
2026 január 1., Újév	8.00: Szentmise
	10.00: Szentmise

Akik mégiscsak odafigyelnek Jézus megszületésére, azok között is vannak, akik megborongonganak, mivel a kereszt árnyékát látják már a születés pillanatában, és reményük, hitük inog meg. Miért engedjem be ezt a szeretnivaló csöppséget a lelkembe ismeretlenül, aki miatt csak a tőr járja át a szívemet, aki csak a tragédiát hozza az életembe? Tragédiát látunk a beteljesedésben? Isten szeretetét utasítjuk vissza, mert ez a szeretet ezt engedte meg?

Isten magát áldozta fel értünk, és az utat mutatta meg Jézus életével, miként üdvözülhetünk, milyen út vezet el hozzá, az Ő országába, ami a minden, és amin kívül semmi nincs. Ez nem csak boldogulás, ez dupla vagy semmi. A mindenség vagy a sötét üresség. Milyen tragédia? Botránkozunk azon, hogy ha életünkért küzdünk, azt elveszítjük, de aki érte odaadja életét, az megnyeri azt? A hitvány földi kétes elismeréseket, dicsőségeket mind elbukjuk, de ki sajnálja azokat elveszíteni a mindenért, akinek fogalma van arról már életében, hogy mi is igazán az a minden? Tragédia annak, aki a földi mindent akarja elérni, de aki Istenhez iparkodik, annak ezek csak koloncok. A hozzá vezető utat nem kiharcolni kell, engedni kell a vezetést. Ráadásul a világi dicsőségekkel szemben, nem mások ellenében, de másokért tudom járni! Isten szeretetének valódi természetét megint csak Jézus mutatja be. Ezért testesült meg, és ezért születik újra bennünk, ha legalább egy jászolat biztosítunk neki.

Legyünk hát jászol!

■ Hidas András

www.templomlepcsó.hu

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.” – Lukács evangéliuma 2,14

Zengett mennyei seregek sokaságának éneke az első karácsonyon.

Az Igén keresztül belepillanthatunk mi is Isten világába, ahogy örvendezik a menny, miután egy angyal kijelentette a pásztoroknak az ÚR Jézus testetöltését. A történelem egy adott pontján kibontakozik Isten csodálatos terve az emberiség megmentésére nézve. Nem véletlen, hogy angyalok szózata kíséri ezt a páratlan eseményt. A Szabadító lejött közénk a földre. Jézus az, aki megszabadít az ördög rabságából, a bűn uralmától. Aki megtörte a halál erejét, és örök életet ad. A megváltás tervéért és az üdvösség csodájáért Istent illeti egyedül a dicsőség és a dicséret! Karácsony ünnepe újra és újra felhívja a figyelmünket, mennyire szeret, és milyen mélyre hajolt értünk az Élő Isten. A Szabadító születése pedig békét jelent a földön az embernek.

Minden ember alapvető vágya a békesség, s mégis azt látjuk, azt tapasztaljuk, hogy az emberiség képtelen békében élni. Nemzet nemzet ellen támad, honfitárs honfitársa vesztét okozza. Jelen van a békétlenség munkahelyeinken, környezetünkben, családjainkban, kisebb-nagyobb közösségeinkben. Ott van a békétlenség a szívünkben. Pedig az angyalok azt hirdetik, a földön békesség! De

kié lehet ez a béke? Hogyan lehet a miénk? A béke elválaszthatatlan a Szabadítótól, az ÚR Jézustól. Csak általa lehet igazi békessége az embernek, mert Ő „...békességet szerzett a keresztfán kiöntött vére által.” (Kol 1,20b) Ha hit által komolyan vesszük, hogy Jézus minden bűnünk árát kifizette golgotai kereszthalálával, s szeretnénk hálából Őt követni és Neki élni, helyreáll az Istennel való kapcsolat az életünkben. Megtapasztalhatjuk „... szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által.” (Róm 5,5) Ez a békességünk forrása, és ebből következik, hogy gyógyulnak kapcsolataink, változik környezetünk légköre. Nyugalmunk, lelki kiegyensúlyozottságunk nem a körülmények, sem pedig hangulatunk következménye, hanem az Istennel való szeretetkapcsolatból fakad! Az egyik egyetemi tanáromtól hallottam: „a nagy dolgok mindig kicsiben kezdődnek el”. Először engednünk kell, hogy a mi szívünket teremtse újjá Jézus Krisztus, és bennünket változtasson az Ő dicsőségére. Minél több teret engedünk életünkben az ÚRnak, annál inkább tapasztaljuk az Ő békességét is.

Dunabogdányi Református Egyházközség alkalmai az ünnepek alatt

December 24.	16:00: Családi Istentisztelet
December 25.	11:00: Úrvacsorás Istentisztelet
December 26.	11:00: Úrvacsorás Istentisztelet
December 28.	11:00: Úrnapi Istentisztelet
December 31.	18:00: Óévi Istentisztelet
2026. január 1.	11:00: Újévi Istentisztelet

S megvalósul-e valaha körülöttünk a teljes béke? A keresztyén ember erre is reménységgel tekint. De tudja, hogy azt majd Jézus hozza el, amikor az idők végezetén, dicsőséges Királyként megjelenik újra. A karácsony előtti időszakban, adventben erre tekintünk előre reménységgel, és készülünk a nagy találkozásra a mi Megváltó URunkkal, a „Békesség Fejedelmével”!

Ujjong a menny! És te tudsz-e örülni Isten csodálatos tervének? Kész vagy-e átélni az Ő szabadítását? Helyet hagysz-e szívedben a „Békesség Fejedelmének”, Jézus Krisztusnak, hogy tied legyen Isten békessége!

„Megtaláltak” téged a pásztorok,
és karácsonyi örömmondók lettek.
„Megtaláltak” téged csillagvezette,
gazdag bölcsei távol Napkeletnek.

„Megtaláltak” az első tanítványok,
és boldogan a Te nyomodba léptek.
„Megtaláltuk!” – ujjongja millió hang,
visszhangozzák századok, ezredévek.

„A Szabadítót! Az Isten Fiát!
Az Életet, kegyelmet, békességet!”
Nagy karácsonyi karban énekel,
Krisztus Jézus, aki megtalál téged.

S egy hang abban a karácsonyi karban
hálaénekeket boldogan zengem,
mióta én is megtaláltalak” –
mert Te eljöttél, s megtaláltál... engem.

Túrmezei Erzsébet: Karácsonyi ének

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt, hogy együtt örvendezzünk Isten ajándékának, Jézus Krisztusnak ezen a karácsonyon is!

Az ÚR Jézus Krisztus kegyelmével teljes, áldott ünnepeket kívánok minden kedves olvasónak!

■ Pógyor Judit
református lelkipásztor

FOTÓ: LEPSÉNYI KATALIN

Neves napok

DECEMBER 8. SZENT BORBÁLA ÜNNEPE, A BÁNYÁSZOK NEMZETKÖZI NAPJA

Ismét emlékezzünk bányászainkra, akik Dunabogdány ikonikus hegyén, a Csódi-hegyen végezték munkájukat. Horányi György több munkájában foglalkozik velük. Ebből idézünk (1977): „A KÖVIZIG dunabogdányi kőbánya üzemének rekonstrukciója tovább folytatódtott, és 1976-ban mintegy 90 százaléka készült el. Üzembe helyezték az új rakodószalagot és a kibányászott kő elszállítására érkező uszályok fogadására a kikötőhajót. ...Külön említést kell tenni egy „kihalóban” levő mesterségről, a ritzerekről. Ők faragják télen–nyáron, csontig hatoló hidegben, tikkasztó hőségben a rideg követ szegély-, kocka-, illetve építőkönek. Átlagéletkoruk 51 év... Néhány ritzer, akik már hosszú évtizedek óta végzik munkájukat: Baltringer János, Puhl Antal, Knáb András, Lang János, Müller János, Schwartz Mátyás, Gräff Róbert, Alvincz János... Ezidőben a bányában 124 bogdányi lakos végezte a gépek üzemeltetését, a dömperekkel való szállítást és a nehéz fizikai munkát.

Emlékezzünk rájuk is e napon!

A RITZEREK

SZIKLATISZTÍTÓK, AKIK BIZTOSÍTJÁK,
HOGY A ROBBANTÁS UTÁN A KIMOZDULT KŐ
NE OKOZZON BALESETET

Bogdányi mozaik

A tél beálltával néhány olyan foglalkozásra emlékezünk, amelyek jellemzőek voltak Bogdányra is. Talán a legjellegzetesebb a létrakészítés, hiszen ma is sok régi portán ott vannak még ezek a különböző hosszúságú létrák. A rossz időre készülve a falubeli ácsmesterek a jó minőségű, maradék faanyagot felhasználva álltak neki, ezeknek a gyümölcsszedést vagy a házak és a pajták padlására való feljutásra szolgáló eszközöknek az előállítására. Az Árpád utca sarokházánál ma kiállítási tárgyként láthatunk két ilyen létrát, igaz, azt az ott lakó bogsnár készítette.

Az ősszel betakarított kukorica fosztása is a hidegebb napokra esett. A kukoricacsuhét is felhasználták. Ügyes kezű asszonyok kosarakat, használati tárgyakat készítettek belőle, amit eladtak.

*Jól a fokokat csak a létra tetejéről látod.
Pedig megfogtad őket, tenyered még tőlük poros
és ismered minden ággöcs és repedés sebhelyét.*

Hock Zsófia: Létráról

Adventi készülődés

Nem tudom, kedves olvasók, ti hogy vagytok az idővel, én alig érem utol, úgy rohan. Most kezdődött az új nevelési tanévünk, és már a karácsony közeledik. És mégis mennyi minden történt azóta! Gyermekprogramok sokaságát, az ősz varázsát élhettük át.

És most újabb kihívás elé nézünk. Beszerezni mindent, hogy a karácsony jó legyen. Valamiért azt hisszük, (gyanítom, hogy a fogyasztói társadalom sulykolta belénk alattomban), hogy a karácsony öröme a drága külsőn és sokféle ajándékokon múlik.

Csak azt nem vesszük észre, hogy ezzel a hittel pont azt veszítjük el, ami az adventi időszakban a legfontosabb lenne. Mert mit él át az, aki feszülten rohangál egyik boltból a másikba a fullasztó mennyiségű áruk közt, vagy órákig bújja a netet, hogy megtalálja a legkedvezőbb ajánlatot, vagy ki sem látszik a dolgok sokaságából? És vajon mit él át az a gyermek, akinek a szülei mindezek után már fáradtak, hogy játsszanak, beszélgessenek vele, vagy éppen riválisát, a telefonszámát előnyben?

Milyen jó is lenne, ha az advent üzenetét valóban meghallanánk. Miszerint ebben az időszakban legfőbb dolgunk kitisztítani, üresíteni belső lényünket, hogy be tudjuk fogadni a karácsonykor megszületett csodát, hogy mindnyájunkat eltölthessen a szeretet fénye. Nos, ez gyanítom, a rohanásban kevésbé megy.

Mit tehetünk akkor? Tudom, könnyű azt mondani, hogy lassuljunk le. Annyi dolog van. Igen, tehát lehetne is az első lépés, hogy szelektálást végzünk. Mind a szívünkben, mind a fejünkben, a dolgainkat illetően is. Szelektálást a szívben? Nem, nem a szereteteinket válogatjuk, hanem a haragosainkat. És nem kizárjuk őket, hanem megvizsgáljuk, vajon van-e a szívünkben olyan ember, akire haragszunk? Ha van, tegyük le a neheztelés terhét, bocsássunk meg neki, és máris nagyobb tér nyílik a szeretetnek.

Nézzük, a fejünkben mi van. Talán tele van félelemmel, feszültséggel a ránk váró dolgok miatt. Ha igen, szelektáljunk ott is. Egyetlen igazi gátja van a lelassulásnak, mégpedig az, hogy azt hisszük, hogy tökéletes kell hogy legyen minden. És nem. Nyugodtan elengedhetünk olyan dolgokat, amik megvárnak jövőre, vagy ami csak külsőség. Amik esetleg nem mutatnak túl jól (Nem veszünk drága ajándékokat, nem díszítjük fel az egész ház összes zugát, vagy pl. ételt rendelünk, hogy a főzés helyett társasozni tudjunk, vagy nem csinálunk teljes, mindenre kiterjedő nagytakarítást...), mégis nyugodtabbak, kipihentebbek maradunk. És marad idő egymásra is.

Térjünk rá az ajándékokra. Hagyjuk a drága bolti tárgyakat a fogyasztás kisördögének.

Ehelyett nézzük meg, mi az, amihez értünk, amit szeretünk? Mindenki jó valamiben. Most még nem késő óvodás korú gyermekeinket megtanítani az ajándékozás művészetére. Ráérősen, lelassulva, szerető gondolatokkal, együtt nevetgélve közösen készíthetünk valamit azoknak, akiket meg akarunk ajándékozni. Aki pl. fotózni szeret, készítsen képeket, keretbe téve, amit gyermekünk kidíszít, máris egy csodás ajándék. Aki szeret sütni-főzni, csináljon a gyerkőccel kekszet, csokit, lekvárt, szörpöt, mézbe ágyazott magvakat; aki kötni, horgolni szeret, készíthet bármit, még ékszerek is csodásan mutatnak horgolással. Addig a kicsi csinálhat fonalból pompomot vagy rátekerheti kartonból kivágott csillag, fenyő, angyal formákra a fonalat. Készíthetünk bébiételes

üvegből mécesstartót, agyag cserépalátétre karácsonyi asztali díszet. Vagy írhatunk szereteteinknek jókívánságokat egy-egy cetlire, vagy leírjuk, hogy „Azt szeretem benned...” „Hálás vagyok, hogy...”, aztán ezeket felsodorjuk és egy kidíszített befőttes üvegbe tesszük.

Úgy vagyok most, mint az oviban az ebédlő-asztalnál, ha azt mondja a gyermek egy ételre, hogy „nem szeretem”, én erre azt válaszolom, hogy „csak kóstold meg!” Kóstoljatok bele ti is az efféle ajándékozásba!

Meggyőződésem, hogyha felmérnénk, tuti mindenki azt mondaná (pl. ez a kis lekvár), „Bőven elég! Boldog vagyok, hogy gondoltál rám, és a rám szánt minőségi időddel és figyelmes szeretetteddel beburkolasz.”

Rajta, terjesszük ezt!

■ Blank Zita
óvodapedagógus

Régiókon átívelő szakmai kapcsolatépítés

Nyertes pályázatunknak köszönhetően, iskolánk tantestülete októberben, a Fejér vármegyében fekvő Pusztavám és Mór településekre látogatott.

A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata évek óta meghirdeti pályázatát, melynek keretein belül a Német Szövetségi Belügyminisztérium (BMI) finanszírozásában egyesületeknek és intézményeknek biztosítanak támogatást magyarországi németek lakta települések, és azok intézményei közötti szakmai kapcsolat építése céljából.

Pusztavámon a német nemzetiségi fenntartásban működő általános iskolát látogattuk meg, ahol egy németórán, valamint egy néptáncórán is részt vehettek a pedagógusok. Az intézmény vezetője részletesen beszámolt az iskolában folyó munkáról, melyet egy szakmai beszélgetés követett.

A szakmai tartalmak mellett a helyi kultúra megismerésére is figyelmet fordítottunk, így Pusztavámon meglátogattuk a helytörténeti gyűjteményt, majd Mór felé vezetett az utunk, ahol a német nemzetiségi tanösvény állomásait jártuk végig.

Végül egy helyi étteremben elfogyasztott bőséges ebéd mellett beszéltük meg a nap tapasztalatait.

A programot a Német Szövetségi Belügyminisztériuma támogatta a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatán keresztül 440.000 Ft összegben. Támogatónk volt

továbbá a Dunabogdányi Iskoláért Alapítvány, a Német Nemzetiségi Önkormányzat és Dunabogdány Község Önkormányzatának civil alapja.

■ **Vogel Norbert**
főigazgató-helyettes,
projektfelelős

Új hangszerekkel a helyi fúvószenekar sikeréért!

Három éve útjára indítottam egy kezdeményezést, amely azt a célt szolgálja, hogy a helyi fúvószenekarok és a zeneiskola hangszerál-

lományát a régi hangszerek javításával, de leginkább újak beszerzésével gyarapítsuk.

Korábban sor került már egy bariton és egy klarinét javítására, egy harmonika, két harsona, három baritonkürt beszerzésére.

Idén októberben pedig két új fuvalót és egy klarinétot állítottunk szolgálatba, amellyel

célzottan a zeneiskola tehetséges fiatal zenészeit szeretnénk ösztönözni a zenekarokban való aktív részvétellel.

A projektet a 2025. évben egy nyertes pályázatnak köszönhetően, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatán keresztül a Német Szövetségi Belügyminisztérium (BMI) 424.180 Ft-tal támogatta.

A kezdeményezés további támogatói: Dunabogdányi Iskoláért Alapítvány, Dunabogdányi Németekért Közalapítvány, Német Nemzetiségi Önkormányzat Dunabogdány.

A projekt további részleteivel és eredményeivel hamarosan jelentkezem.

■ **Vogel Norbert**
projektmenedzser

Martinsgänse aus Lebkuchen! ... direkt aus unserer "Schulbäckerei"

Tavaly egy igazán különleges hagyományt indítottunk útjára, amit idén folytattunk. A felsős diákok segítségével liba alakú, szépen díszített mézeskalácsokat készítettünk. Az elkészült süteményeket Márton napján, november 11-én a készítésben részt vevő diákok adták át az alsó tagozatos gyerekek számára, akik nem sokáig vártak azok elfogyasztásával.

Köszönjük az 5.b és 7. évfolyamos tanulók kitarító segítségét, a projektet koordinálta és a feladatban a konyhát irányította Vogel-Lékai Zsófia. A kezdeményezés támogatója a Német Nemzetiségi Önkormányzat.

■ **Vogel Norbert**
főigazgató-helyettes

Márton-napi felvonulás

November 11-én este újra megtelt fényekkel és vidámsággal a falu! A felvonuláson közel 1000 fő vett részt. A templomban Lancendorfer István atya köszöntője után, az ötödik évfolyam német nyelvű, zenés műsorát láthatta a község. Felkészítő tanárok: Antalics Dóra és Vogel-Lékai Zsófia. A zenekarban köszönjük Hurta József, Rixer Krisztián, Vogel Norbert segítségét. A gyerekek szebbnél szebb lámpásokat hoztak, a menet pedig a hagyományokhoz

híven együtt járta be Dunabogdány utcáit. A rendezvénytérén a gyerekeket kakaóscsiga és tea, a felnőtteket zsíroskenyér és forralt bor várta. A közös éneklés, a mécsesek fénye és a jó hangulat ismét megmutatta, milyen összetartó közösség vagyunk. A szervező Német Nemzetiségi Önkormányzat mindenkinek köszöni, aki részt vett, segített vagy csak velünk tartott!

Támogatóink: A péktermékeket a Heim Sütöde ajánlotta fel. A zsíroskenyerek elkészítését

az óvoda dolgozói vállalták idén is. A finn gyerekek elkészítését köszönjük István Bálintnak, a lámpás olajat Nagy Máténak. A helyszín berendezésében a Faluüzemeltetés és a 8.a osztály működött közre. Az adománygyűjtő láda az esemény végén 140.000 Ft-ot rejtett, ezúton is hálásan köszönjük a hozzájárulást a rendezvény költségeihez!

Reméljük, jövőre is ugyanilyen sokan ünnepeljük együtt Szent Márton napját!

■ **Vogel Norbert, elnök**
Német Nemzetiségi
Önkormányzat

Meghívó

Dunabogdány Község Német Nemzetiségi
Önkormányzata **KÖZMEGHALLGATÁST** tart, melyre

2025. december 11. (csütörtök) 18.00
kezdettel kerül sor a **Művelődési Házban**

Mindenkit sok szeretettel várunk!

Dunabogdány

Német Nemzetiségi Önkormányzat

ÉMNÖSZ Kultúrgála

Az Észak-magyarországi Német Önkormányzatok Szövetsége (ÉMNÖSZ) November 8-án Budaörsön rendezte meg a 25. jubileumi Északi Régió Német Nemzetiségi Gálaműsorát. Gazdag kulturális programok, díjátadók színesítették az alkalmat. A programon Dunabogdány egy 7 tagú csapattal képviseltette magát. Már hagyomány, hogy a program nyitányaként a települések képviselői zászlókkal és táblákkal felvonulnak. Így tettünk mi is, képviselve Dunabogdányt.

BOGDÁNYI ADVENTI VÁSÁR
2025. december 6-án a Művelődési Házban

11:00-17:00 Kézműves vásár / büfé / kézműves foglalkozások (Művelődési Ház)

14:00-15:00 Diafilm vetítés (Könyvtár)

16:00 Tombola

Helyszín: Dunabogdány Művelődési Ház
2023 Dunabogdány, Kossuth Lajos út 93.
A belépés ingyenes!
Info: Dani Viki - +36 30 3450354 - viksid@gmail.com

WARTEN AUF WEIHNACHTEN

A dunabogdányi Svábzenekar karácsonyváró koncertje

December 14. // 17:00

Művelődési Ház
Dunabogdány

Veni, veni, Emmanuel!
karácsonyváró koncert

Katolikus Templom
Dunabogdány

2025. 12. 20. // 19:00

Áldott, békés karácsonyt!

Karácsonyi Forгатag

a hangulatról és a melegekről
tea és forralt bor gondoskodik,
melyet helyi civil szervezetek
és borászok mérnek,

valamint megköszönhető a
SMOKERING erre az alkalomra,
helyben készített finomsága!

Az előző évekhez hasonlóan, a helyszínen süteményeket szívesen fogadunk!

December 21. (vasárnap)

17 órától a Szent János téren

Irodalomterápia Bogdányban

Mit jelent számunkra az idő? Egy szövet-séges vagy egy könyörtelen ellenfél, akit sosem győzhetünk le? Ehhez hasonló, mindannyiunkat mélyen érintő kérdéseket boncolgattunk nemrég a helyi könyvtárban, egy új irodalomterápiás csoport keretében. Két alkalommal találkoztunk kora ősszel, hogy versek, novellák és saját emlékeink segítségével keressünk válaszokat.

Az időhöz való viszonyunk talán az egyik legszemélyesebb ügyünk, tele nosztalgiával, várakozással, néha félelemmel vagy sajnálattal. Éppen ezért volt lenyűgöző megtapasztalni azt a fajta bátorságot és bizalmat, amellyel a jelenlévők a témához, de legfőképpen önmagukhoz és egymáshoz fordultak. A foglalkozásra választott vers hívó szavára olyan őszinte gondolatok és személyes emlékek kerültek felszínre, amelyek rávilágítottak, hogy bár az idővel való küzdelmünk egyedi, az érzéseink lehetnek hasonlóak: az idő tud nagyon szorongató és fenyegető lenni, de ha kicsit odafigyelve, tudatosan fordulunk hozzá, akkor azt is észrevehetjük, hogy az idő befektetés, és rengeteg jó dolgot tartogat nekünk.

A második alkalommal ehhez a gondolat-hoz kapcsolódva egy másik, legalább ennyire központi témát jártunk körül: a csendet. Mennyire más ez, mint az idő pörgése! De hogyan lehet a csendről beszélni? A foglalkozást egy dallal indítottuk, és talán pont a zene elhalkulása, az utána következő közös csend tette tapinthatóvá a téma súlyát. A csend ma már nem természetes állapot, hanem valami, amiért aktívan tennünk kell. Erre a közös felismerésre jutottunk, miközben olyan kérdéseket tettünk fel egymásnak és magunknak: hol találjuk meg a rohanó hétköznapokban a gyógyító csendet? Mennyire nehéz ma valóban csendben lenni, és küzdeni a külső és belső háttérzajok ellen? A csoport egyetértett abban, hogy ez a küzdelem ma talán nehezebb, mint valaha, de elengedhetetlen. Mert ez a fajta csend nem üresség, hanem tér, amelyben visszatalálhatunk a belső biztonságunkhoz és a dolgok valódi arányaihoz.

Harmadik nyitott alkalmunkra november 19-én került sor. A közös gondolkodás és csendkeresés folytatódott tovább itt is.

Ha valaki az olvasottak alapján úgy érzi, szívesen csatlakozna ehhez a belső utazáshoz, megosztanánk saját gondolatait, azt szeretettel várjuk következő alkalmaink valamelyikére: figyeljétek a kiírásokat (előzetes regisztráció szükséges)!

De nem ez az egyetlen lehetőség, ahol az irodalom és az őszinte beszélgetés találkozhat. Örömmel írom, hogy december 13-án 17:00 órától Péterfy-Novák Éva lesz a könyvtár vendége egy író-olvasó találkozó keretében.

Éva pontosan azt a fajta bátor, tabuktól mentes őszinteséget képviseli, amely felé az irodalomterápiás csoportunkban is törekszünk. A színházban is nagy sikerrel futó **Egyasszony** vagy az **Apád előtt ne vetközz** című műveivel sok ezer olvasónak segített már szembenézni az élet legnehezebb, sokáig elhallgatott témáival. Aki ismeri a munkásságát, tudja, hogy műveihez hasonlóan ő maga is egyszerre mély és hihetetlenül közvetlen. Várunk tehát mindenkit egy felejthetetlennek ígérkező, nyílt beszélgetésre, ahol természetesen Éva legújabb kötete a **Nevers-vágás** is bemutatásra kerül!

■ Veres Ágnes

**TALÁLKOZZ AZ ÍRÓVAL:
PÉTERFY-NOVÁK ÉVA**

**2025.
DECEMBER 13.
17:00 ÓRA**

Vendégünk **Péterfy-Novák Éva**, az Egyasszony és számos sikerkönyv tabudöntőgető írója. Az est középpontjában legújabb kötete, a **Nevers-vágás** áll, de a könyvbemutató mellett beszélgetünk magáról az írásról is: honnan jön az inspiráció, hogyan lesz a fájdalomból vagy az örömből történet, és mi az író felelőssége.

Tarts velünk egy őszinte és inspiráló estén!

A belépés ingyenes!

Helyszín: Dunabogdány Művelődési Ház és Könyvtár
2023 Dunabogdány, Kossuth Lajos u. 93.

Dunabogdány adventi meseablakai

Nov 30. Tancsics Mihály út 19. - Vince és a karácsony

Dec 1. Kossuth Lajos út 93. (Művelődési Ház) - Varga Katalin: Téli lakoma

2. Árpád utca 26. - Czernák Eszter: Adventi koszorú

3. Ovoda, József Attila u., tornaterem ablak - Bartóc Ilona: Jön a Mikulás

4. Rózsa utca 1. - A.A Milne: Micimackó kuckója

5. Goods Market Petöfi utcai ablak - Zdenek Miller: A kisvakond és az egér karácsonya

6. Perc utca 4. - Zelk Zoltán: Mikulás bácsi csizmája

7. Cseresznyes utca 13. - Fesűs Éva: A kismókus fél dioja

8. Szent Donát út 34. - B. Rado Lili: Három fenyőfa

9. Árpád utca 24. - Davide Cali - Marko Soma: A boldogságárus

10. Aprily Lajos utca 11. - Petrolay Margit: Sürgős levél

11. Kossuth Lajos út 61. - A macska és az angyal

12. Tancsics Mihály út 35. - Petöfi Sándor: János Vitéz

13. Kalvária út 3. - Berg Judit: mese a téli álomról

14. Plebania út 32/a - Göbölös Attila: A karácsonyi vonat meseje

15. Kert utca 24. - Göbölös Attila: A karácsonyi csillag meseje

16. Szólo utca 10. - Mentovics Éva: A hőemberek karácsonya

17. Kossuth Lajos út 162/b - A világ leggazdagabb verebe

18. Kossuth Lajos út 21. - A hőember varázslata

19. Petöfi Sándor utca 18. - Demeter Monika Iringó: A legkisebb angyal

20. Tancsics Mihály út 22/a - Fesűs Éva: Télikirálynő

21. Tancsics Mihály út 45. - Holle anyó

22. Svábhegy utca 12. - Marék Veronika: Kippkopp a hóban

23. Arany János utca 1/a - Lackfi János: Angyallárma

A mesék minden nap megtalálhatóak lesznek a Bogdányi Fő tér facebook oldalán.

A zenét restaurálom...

Beszélgetés Félegyházi Bencével

■ **Kedves Bence, kezdjük talán a gyökereknél, mutasd be kérlek a családot, ahol felnövekedtél!**

FB: Budapesten születtem, és ott is nőttem fel. Édesanyám, Tarjányi Katalin aktív korában közgazdász, később családi mindenes volt, mostanában főállású nagymama, dédmama. Édesapám, Félegyházi Károly fémműves iparművész volt. Hatalmas életművet hagyott maga mögött országszerte. Mindenféle fémből készült tárgyak restaurálásával, egyedi kovácsoltvas és díszműlakatos "művek" – kapuk (például a bogdányi Művelődési ház kapuja), rácsok, lámpák, kilincsek, dobozárak, gyertyatartók, keresztek – tervezésével, készítésével, felújításával foglalkozott, túlnyomórészt egyházi megbízásból. András bátyámmal és Karesz öcsémmel főleg kamasz korunkban, de hébe-hóba később is sokat (Apánk szerint sosem eleget) segítettünk a műhelyben vagy a ház körül, így aztán jóban lettünk mindenféle anyaggal.

■ **Hogyan lettél zenész? Egyenes út vezetett a trombitához?**

FB: Nem mondanám. Hivatásos zenész felmenőkről nincs tudomásom, de Édesanyám zongorázott, Édesapám hegedült gyermekkorában. Mindig hallgattunk zenét, könnyűt, komolyt, Apám műhelyében mindig szólt a rádió, és gyerekkorunkban rendszeresen jártunk koncertekre. Otthon a zongora volt „a hangszer”. András bátyám, én és Károly öcsém is, mind tanultunk zongorázni. Bátyám építész lett, öcsém zongorista, nem is akármilyen – Ő pár éve sajnos hosszú betegség után elhunyt.

Én hétévesen kezdtem, és tizenhárom évesen fejeztem be zongorista pályafutásomat. Akkor érkezett a Kispesti zeneiskolába egy fiatal trombitatanár: Kirsch János – így elkezdtem trombitálni. Pár év után, mikor őt felvették a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarába, engem a Budapesti Piarista Gimnáziumba, úgy gondoltam, nincs időm már a zenesulira. Szüleim csak úgy mentek bele, hogy abbahagyjam a trombitálást, ha kitálalom, mivel foglalkozom helyette. Máig a falon lóg a kéziratos „nyilatkozat”, miszerint az így nyert időt nyelvek tanulására fogom fordítani. Egy év sem telt el, és bátyám osztálytársa, Puskás Csaba (Pusi) elvitt Zuglóba, az ő tanárához, Losonczi Gabriellához. Az ő neve ismerős lehet sokaknak, hiszen pályakezdőként dolgozott itt, Bogdányban. Gabi nénihez is jó két évig jártam, tőle a gimnáziumi érettségi után mentem a Szent

István Konziba. A nyelvek iránti érdeklődés azért megmaradt. Angolból, franciából még érettségi előtt nyelvvizsgáztam, és a negyedikben (ma 12.) elért OKTV I. helyezés okán az ELTE francia szakán találtam magam, a konzi mellett egy ideig oda is jártam. A szakiskola első két évében Kovács György volt a trombitatanárom, a harmadik évben Nagy-

utólag még inkább büszke vagyok, hogy hozzá járhattam. Kurzusok, versenyek, munka, barátságok, ahogy ilyenkor lenni szokott. Az már kevésbé volt szokványos, hogy másodévesen megnyősültem, és első lányunk, Luca a diplomahangversenyem végén feltepegett a színpadra egy csokor virággal...

■ **A tanítás rögvést a diploma után lett az életed része?**

FB: Sőt már a főiskola alatt is helyettesítettem itt-ott zeneiskolákban, és végzős főiskolás voltam, amikor volt konzis tanárom, Nagyiván Éva megkeresett, hogy vegyem át a tanszaka felét a VI. kerületi Tóth Aladár Ze-

iván Éva osztályába kerültem. Ekkor fordult komolyra a dolog: az egyetem elmaradt, a zenére helyeztem a hangsúlyt. Kamaráztunk, zenekaroztunk sokat, utaztunk, gyakoroltunk. A zenei érettségi után, '96-ban vettek fel a Budapesti Tanárképző Főiskolára, itt Geiger György volt mesterem. Őt – sok egyéb, korábbi rangos díj és elismerés után – most tüntették ki a Nemzet Művésze címmel, így

neiskolában. Ez igazán megtisztelő volt, Éva néni nagy név a szakmában, persze hogy belevágtam. Rixer Krisztiánnal, akivel évfolyamtársak voltunk a főiskolán, együtt kerültünk oda, mint pályakezdők. A VI. kerület mellett Pilisborosjenőn, később Pestszentlőrincen, majd Losonczi Gabi néni meghívására nyugdíjba vonulása óta Óbudán tanítottam, most pár éve Visegrádon és itthon, Bogdányban.

■ **És a zenei munkásságod ezzel párhuzamosan töretlen úton haladt...**

FB: Hát, inkább rögzös, de legalábbis kalandos volt az az út... Még be sem csöngettek az első tanévre a VI. kerületben, megszületett második lányunk, Janka is. Pár hétre rá, egy autóbalesetben jól összetörtem magam, azaz csak az arcomat, de az pont elég egy pályakezdő trombitásnak. Bő két év telt el, mire újra rendszeren gyakorolni kezdek. A balesetből való rehabilitáció egyik fontos eszköze egy barokk trombita volt. Ez egy hosszabb hangszer, az alaphangja hangolástól függően körülbelül egy oktávval mélyebben van, mint

harmadikat vagy negyediket, amit kipróbálásra ideadtam. Azóta is ezt használom. Később egy másik régi hangszer is szembe jött: a cink, más néven cornetto. Ez is a trombita egyik őse, mondhatjuk, hogy egy fa- és rézfúvós hybrid, csodálatos, szinte emberi hangú hangszer. Sikerült beszereznem egyet, sajnos csak ritkán használom, de akkor nagyon!

■ **És ezek szerint maradtál a régi zene „szerelemese”?**

FB: Igen, mondhatjuk így. Az akkor már jó pár éve működő Sonatores Pannoniæ, rézfúvós régizene együttes vezetőjével, Borsódy László szentendrei trombitaművésszel és az

restaurátor” lettem, mint Édesapánk, csak én fújom a rezet, és – mivel leginkább régi korok (a barokk és a klasszika) muzsikáival foglalkozom koncerteken, lemezfelvételeken, többnyire korhű vagy ahhoz hasonló hangszereken, – a zenét restaurálom.

■ **A faluban egyre jobban ismernek Benneteket, az egész családot. Hogyan kerültetek ide, mi a titka a gyors beilleszkedésnek?**

FB: Abban, hogy nem Budapesten, a mindent átjáró szmogban és az éjjel-nappali zajban akarunk megöregedni – és hogy a gyerekek számára is jobbnak látjuk a vidéki életet, – feleséggel, Zsófi-val mindig egyetértettünk. De mivel a magyar zenei élet azért csak ott összpontosul, túl messze nem akartunk költözni. Amint lehetőségünk adódott, körbejártuk Pest megyét, hogy hol tudnánk elképzelni az életünket a közelben. A Dunakanyar nagyon tetszett, és bátyámék akkor már pár éve Visesgrádon éltek. Elég hamar kiderült, hogy a környéken csak Dunabogdány jöhet szóba. Teljesen rabul ejtett a jó levegő, és hogy csönd tud lenni a nap bármelyik percében. Hogy sikerült viszonylag gyorsan beilleszkednünk, az az óvodai, iskolai mindennapok mentén és a templomi közösségekben kialakult barátságok mellett nyilván annak is köszönhető, hogy sok régi bogdányi zenész ismerősöm volt, még a főiskolás évekből – a Rixer fiúk, Rebe Attila, Bonifert Anti, Bánlaki Csabi, Lőrincz Pista bácsi... Hamar beszippantott a zenei élet – hagytam magam. Amikor csak tudok, játszom a Svábzenekarral, Rudi bácsi szimfonikus zenekarával, vagy kvintettezünk – ahova hívnak. És mióta itt tanítok Visesgrádon és Bogdányban, szinte minden héten adódik lehetőség a zenélésre a környéken is.

Zsófi is zongorázott pár évig. Mostanában, amennyire csak ideje engedi, aktív tagja a Dunakanyar citeraegyüttesnek. A gyerekeknek is mindig természetes volt, hogy zenélnek, és zenét hallgatnak. Már csak a két legfiatalabb fiunk lakik velünk a hétköznapokban, a nagyok csak hétvégén vagy még ritkábban kerülnek elő. Luca végzett erdőmérnök, Janka fotós, most a Képzőművészeti Egyetemre jár, de gyerekként mindketten zongoráztak, Luca népi brácsázott is. Miklós dudás, énekes, hamarosan diplomázik a Zeneakadémia népzenei tanszékén, lassan megjelenik a második lemezük (ez itt a reklám helye!). Joli első éves kertészmérnök hallgató, de mellette kitartóan hegedül. Gergő gitározik, dobol, brácsázik, barátaival táncházakat tart, a kis Vince meg fél éve trombitál, és egész nap dúdol valamit vagy füttyörészik. Úgy látszik, sosem lesz nálunk csönd... Még jó, hogy kiköltöztünk Pestről!

■ **Köszönöm a beszélgetést!**

■ **Hock Zsuzsa**

a modern trombitáknak, és nincsenek rajta billentyűk, így csak az alaphang természetes felhangjait lehet megszólaltatni rajta. Préda László adta kölcsön, ő maga készítette. Azt mondta, nyugodtan próbálgassam, gyakoroljak rajta, segíteni fog, hiszen ez a hangszer sokkal jobban próbára tesz minden „funkciót” – ansatzot, levegőt. Tényleg sokat segített, és meg is vettem, ha nem is az elsőt, de talán a

együttes több tagjával már korábban jó baráti kapcsolatba kerültem. Amikor már nagyjából talpra álltam a balesetem után, és hívtak, szívesen játszottam velük. És ez máig így is maradt. Tanítok, játszom mindenféle zenét, de ez a kedvenc: a régizene, lehetőleg ezeken a korhű hangszereken, kisebb kamaraegyüttesekkel vagy zenekarral, itthon és Európa-szerte. Végül is én is „féműves

... a Forgó söröző

**November 11-én ünnepelte 30. születésnapját a Forgó söröző!
A jeles nap alkalmából Szabó Imrével beszélgettünk.**

■ **Először is segíts kicsit tisztán látni: te vagy az intézmény alapítója, vagy átvetted valakitől?**

A sörözőt és a fölötte levő éttermet Jakab Lajos építette és üzemeltette 1988-tól. Én 1993-ban kerültem ide mint felszolgáló, és 1995-ben egy éjszakába nyúló beszélgetés során sikerült megállapodnunk, így vettem át Lajostól a sörít.

■ **Mit szabad tudni rólad? Mindig is kocsmatulaj akartál lenni?**

Vendéglátóipariba jártam a Maglódi útra, majd később a Huba utcába, és cukrászként végeztem, de nem szerettem volna egy cukrászműhelyben pár kollégával összezárva tölteni a napokat. Jobban vonzott a vendéglátás azon része, ahol nap mint nap új emberekkel, vendégekkel találkozom. Mindig is szerettem volna saját üzletet, ez kb. 16 évesen fogalmazódott meg bennem. Volt némi szerencsém, 1991-ben az akkori munkahelyemen a főnököm belefáradt a kocsmá üzemeltetésébe (ez volt Tahiban a Patak Borozó), és átadta nekem és egy barátomnak. Pár hónappal később a szigetmonostori egységét is átadta, azt már egyedül vittem.

■ **Mi motivált abban, hogy belevágj ebbe az üzletágba?**

A 80-as évek végén Budapesten, de még Szentendrén is igen jelentős klubélet zajlott, aminek tevékeny szereplője voltam. Ez és a vendéglátás szeretete ebbe az irányba tolt, közrejátszott némi szerencse, hogy fiatalon bérelhettem kocsmákat. A tahisi kocsmák akkoriban a végét járta, kezdett hasonlítani egy késdobálóhoz, nem hagytak elpuhulni.

Szigetmonostoron viszont a vendéggör hasonló volt, mint a Söríben: napközben nyug-

díjasok, este és hétvégén fiatalok. Zártkörű bulikat szerveztem, jó hangulatú hónapok voltak, sajnáltam, hogy véget ért.

■ **Hogyan emlékszel vissza a kezdetekre?**

Hát az izgalmasan kezdődött: nyitás napján megjelentem a Sörözönél, éppen akkor jött Lajos is, aki megjegyezte, hogy pont úgy nézek ki, mint aki most szállt ki egy ripityára tört autóból!

Sikerült megnyugtatom, hogy ez pontosan így történt, a nagy rohanásban egy telefonpózna akadályozott a haladásban..., de a mentősök elengedtek.

A söröző vendéggörét 1995-ben a nyugdíjasok és az aktívan dolgozók tették ki, valamint a helyi rockerek. Kezdsnél két fiatal, Dunabogdányban népszerű pultosom volt, Eszti és Balázs, nekik köszönhetően egyre több fiatal kezdett lejárni, az idősebb generáció nyitott volt a fiatalokra és viszont, megvolt az összhang! Pár oda nem illő vendégnek megköszöntem az addigi részvételt, javasoltam nekik más helyeket, és így kialakult egy nagyon jó törzsközönség. Napközben nyugdíjasok, este és hétvégén fiatalok, de nagyon sokan! Bulizni szerettem volna, de nem diszkóban! Szerettem egy zenéget, a fiataloknak köszönhetően bővült a választékunk, és onnantól kezdett vette egy évekig tartó, minden hétvégén megrendezésre kerülő buli. Nagyon jó vendéggörünk volt/van/lesz, tényleg igazi bulizós hely.

■ **Forgó söröző, Gödör, IQ... Vannak még hasonló alternatív elnevezések?** Biztosan van, de én is ezeket ismerem, találó és poénos mind.

■ **A hosszú évek alatt sok-sok program is megvalósult nálatok. Milyen típusú eseményeket szerveztek?**

Koncerteket! Helyi és nem helyi zenekarok szoktak fellépni, ha egy zenekar ki szeretné magát próbálni, mi szeretettel várjuk, vannak állandó fellépőink, és mindig jönnek újak.

Amikor elkezdtem, akkor egy zenéggör gondoskodott a hangulatról, de mivel Dunabogdányban erős a zenei élet, és a zenészek szerettek lejárni a Söríbe, csak idő kérdése volt az első koncert, amit azóta számtalan követett. A régi baráti körömből is zenélnek páran, néha ők is fellépnek. Hagyománnyá vált az év végi, két ünnep közötti koncertezés, mindig nagy sikere van. És 2008 óta a Tengs Lengs zenél a Söröző születésnapján, amely fiatalokom meghatározó zenekara volt, a 80-as évek leg-híresebb klubzenekara, innen az ismeretség.

■ **Össze tudod számolni, hogy hány pultos dolgozott a nyitás óta? Említesz néhány legendás nevet?**

Kb.12 pultossal dolgoztam. Megemlíteném a két jelenlegi pultosomat: Gabi és Gabi. A kölcsönös tisztelet és megbecsülés jele, hogy nagyon-nagyon régóta dolgozunk együtt.

■ **Van kedvenc sztorid a nálatok történetek közül? Röviden elmeséled?**

Rengeteg, de ezek inkább helyzetkomikumok, leírva másképp hangzik.

■ **„Az Utolsó Meghitt Otthon” néven emlegették Völgzugolyt a Gyűrűk Ura világában. Nekem is ez jut eszembe, amikor egy-egy téli estén elhaladok a kellemes melegséget árasztó cserépkályha mellett. Szerinted mi lehet az oka annak, hogy egyedül maradtatok a számtalan bogdányi kocsmá közül?** A legfontosabb a tulajdonos Jakab Gergely személye, csakúgy, mint édesapja Jakab Lajos nagyon korrekt mindenben, nélkülük, nélküle ez nem működhetne ilyen régóta.

Mindig próbáltam normális árakkal, viszonylag nagy választékkal dolgozni, és barátságos légkört teremteni, hogy aki lejön, ne egy kocsmában érezze magát, hanem egy otthonos helyen. Valamint a pultban dolgozó két Gabi is sokat hozzátesz a helyhez.

■ **Megfordult a te fejedben is, hogy abbahagyod ezt az egészet?** Nem.

■ **A belső terem bejárata fölött ez áll: „Szabó Imre Könyvtár”. Honnan jött ez a zseniális név?**

Szabó Ervin után szabadon. Nem hangzik jobban, ha azt mondom, hogy lemegyek a könyvtárba?

■ **A falakon sok-sok vendég arca köszön vissza ránk. Mintha ballagási tablók lógának egymás mellett. Mesélsz kicsit a „törzsközönségről”?**

Az egyik tablón csak a nyugdíjasok vannak, sajnós már csak kevesen élnek közülük. Hosszú évekig velük volt teli a Söri, rengeteg sztoriztak, nélkülük nem ismerném ennyire Dunabogdányt, a dunabogdányiakat. Nagyon jó hangulatot tudtak ők is teremteni.

A törzsközönség többi része? Nélkülük nem lenne Söri, miattuk érdemes csinálni! Egyszer ők is lesznek nyugdíjasok, és akkor majd több időt töltenek lent, velem együtt. Hatalmas tisztelet jár nekik! És meg egy: sok árvizet átéltünk együtt, mindenki szívügyének tekintik a Forgó megmentését, mindig rengeteg segítséget kapok, kapunk. De ez az összefogás egész Dunabogdányra jellemző szerintem, nem mindenki jár le hozzánk, mégis látom homokszákolni árvízkor, és ott segít, ahol tud.

■ **Mi az, ami jól fogy? Avagy mit iszik a bogdányi?**

Annak ellenére, hogy Söröző vagyunk, folyó borból adtuk el a legtöbbet addig, amíg a régi öregek lejártak. Az utóbbi években semmiből nem fogy nagy mennyiség, inkább személyekhez köthető italok vannak, azokat kimondottan nekik rendeljük, ha ők nem innák, nem tartanánk.

■ **Mik a terveid a jövőre nézve?**

Nagyon átalakult a vendéglátás ezen része, a kocsmák kimentek a divatból, remélem, lesz még nagy létszámú közösségi tér a Söröző, és azt is, hogy az 50. születésnapon ismét nyilatkozhatok!

■ **Köszönöm a beszélgetést!**

■ **Olgay János**

**DR. PORTIK GYÖRGY
ÉS
DR. CSOMA ATTILA
HÁZIORVOS**

06 20 446 9604

Rendelési idő:

Hétfő: 8:00–11:00
Kedd: 8:00–11:00
Szerda: 13:00–16:00
Csütörtök: 8:00–11:00
Péntek: 8:00–11:00

**DR. ROZSÁLYI KÁROLY
HÁZIORVOS**

**06 26 595 917
06 30 900 9944**

Rendelési idő:

Hétfő: 12:30–14:30
Kedd: 13:00–15:00
Szerda: 9:00–11:00
Csütörtök: 13:00–15:00
Péntek: 13:00–15:00

**FELHÍVJUK A LAKOSSÁG FIGYELMÉT, HOGY
DUNABOGDÁNY KÖZSÉGBEN 2025.12.05–TŐL
2025.12.09–IG TÜDŐSZŰRÉST TARTUNK!**

A vizsgálat ideje naponta:

2025.12.05. Pénteken 8–18 óráig
2025.12.08. Hétfőn 8–18 óráig
2025.12.09. Kedden 8–18 óráig

A tüdőszűrés helye: MŰVELŐDÉSI HÁZ

A TÜDŐSZŰRÉS A FELNŐTT LAKOSSÁG SZÁMÁRA AJÁNLOTT VIZSGÁLAT!

A szűrővizsgálat **40 év feletti lakosoknak** évente egy alkalommal továbbra is **ingyenes**. **40 éves kor alatt**, illetve **munkahelyi alkalmassági vizsgálat**hoz a vizsgálat díja 1700 Ft, mely az OEP által országosan elrendelt összeg. Ebben az esetben postázzuk az eredményt egy felbélyegzett válaszböríték ellenében. A befizetés a szűrőállomáson kapható **csekk**en történik. **18 éves kor alatt**, a jelenlegi jogszabály alapján tüdőszűrés **nem végezhető**. A törvény által kötelezetteknek a vizsgálat természetesen ingyenes.

Panasz nélkül is lehet beteg. A vizsgálat alkalmas a TBC, illetve sok más tüdőbetegség időben történő felismerésére!

Kérjük, a vizsgálatra hozza magával személyi igazolványát, TAJ-kártyáját, lakcímkártyáját, illetve ha van, az előző évi tüdőszűrő igazolást!

■ **Tüdőgyógyintézet Törökbálint**
■ **Mobil Tüdőszűrő Szolgálat**

Kutyatámadás Dunabogdányban

Dunabogdány csendes utcáit a múlt héten lélekre maró esemény rázta meg. Két harci kutya kiszökött a gazdájuk udvaráról, és a településen kóborolva több portát is megközelített. A kerítéseken túl ugattak, vicsorogtak, fenyegették a többi ebet. A békés, átlagosnak induló délelőtt egyetlen pillanat alatt vált rémálommá, amikor az állatok végül átugrották az egyik udvar kerítését, és megtámadták az ott élő kis termetű házikedvencet. A következő percek a kétségbeesés és a tehetetlenség percei voltak – a kiskutya elkeseredett küzdelme a saját életéért, két vérgőzös behemót ellen.

Az esetet követően a kis állatot azonnal állatorvoshoz kellett vinni, ám ez csak néhány óra elteltével sikerült, ugyanis a gazdik, akik a történet ideje alatt dolgoztak, azonnal hazaindultak a legnagyobb rettegéssel a szívükben. Vérző, sokkos állapotban, alig mozgott, teste tele volt harapásnyomokkal. Infúziót kapott, sebeit összevarrták, és napokon át figyelték, hogy túléli-e a támadást. Az életét végül csak a szerencsének és a gyors beavatkozásnak köszönheti: a harci kutyák gazdája az utolsó pillanatban érkezett, és saját kezével rántotta le a két elszabadult ebet a vergődő kiskutyáról. Néhány percnyi késlekedés, és...

A történetek azonban nemcsak egy ártatlan kisállatot sebeztek meg, hanem az egész környék nyugalma is. A helyiek közül azóta többen félnek kimenni az utcára. Tartanak a reggeli kutyasétáltatástól, a délutáni sétáktól,

a buszhoz vezető úttól. Sok család gyermeke gyalog jár iskolába, és most minden szülőben ott motoszkál a kérdés: mi történne, ha legközelebb nem egy kerítés mögött, hanem az utcán szaladna el a két kutya valaki felé? A válaszra senki sem szeretne gondolni.

A legmeggrázóbb, hogy ez **nem az első alkalom**, amikor ezek a kutyák gondot okoztak. Korábban is voltak aggasztó esetek, fenyegető viselkedések, de a legtöbben abban bíztak, hogy nem lesz baj. Most már tudjuk, hogy a bizalom kevés volt. Csak akkor történik valódi intézkedés, ha vér is folyik? A múlt héten folyt – és senki sem szeretné, hogy legközelebb netán egy gyerek, egy idős ember vagy egy újabb védtelen állat legyen a következő áldozat.

A támadás során a szomszédok sokkoló látványnak voltak tanúi. Hallani, ahogy egy kutya a saját udvarában, saját portáján szenved, ahogy segítségért vinnyog, miközben két erős állat tépi – olyan képsorok, amelyet nehéz elfelejteni. Sokan újra és újra látják maguk előtt a két feldúlt, vérző szájú kutyát és az apró, reszkető állatot, aki csodával határos módon túlélte a bestiális támadást. Dunabogdányban azóta a félelem és a tehetetlenség érzése keveredik a dühvel és a csalódottsággal. Mert mindenki tudja: **ez megelőzhető lett volna.**

A helyiek azonban nem a kutyákat hibáztatják. A felelősség egyértelműen az állattartót terheli. Egy harci kutya nem születik veszélyesnek, de megfelelő képzés, szocializáció és biztonságos környezet nélkül kiszámít-

hatatlanná válhat. A gazdának kell gondoskodnia arról, hogy az állatai soha, semmilyen körülmények között ne veszélyeztethessenek másokat. Aki ilyen fajtát tart, annak tudnia kell: ez nemcsak jog, hanem súlyos felelősség is. Nem elég egy magas kerítés – tudatos nevelés, szigorú fegyelem és felelős hozzáállás kell, különben a tragédia csak idő kérdése.

A helyiek nem bosszút akarnak. Sem pedig azt, hogy bármilyen bajuk essen a kutyáknak, hiszen ők is csupán elszenvedői a helyzetnek. De abban mindannyian egyetértenek, hogy ezeknek az állatoknak innen el kell kerülniük, mégpedig olyan helyre, ahol minden körülmény adott a biztonságos tartásukhoz. Olyan közegbe, ahol a gazdák értik és vállalják az ezzel járó felelősséget. A községben senki sem szeretne újabb támadást, és senki sem szeretne amiatt aggódni, hogy a gyermeke hazaér-e épségben.

Dunabogdányban most mindenki ugyanazt érzi: ez egy figyelmeztetés volt. Egy szerencsés kimenetelű, de megrázó figyelmeztetés, amely rámutat arra, mennyire törékeny a biztonság, ha a felelőtlenség kap teret. A jövőben csak akkor élhetünk ismét nyugalomban, ha minden állattartó megérti: a biztonság és a felelősség egyaránt része a gondoskodásnak. Mert a legnagyobb tragédiákat mindig az okozza, ha valaki azt hiszi, „velem ilyen ügysem történhet meg” – míg egyszer mégis megtörténik.

■ PB. Nikolett

Petíció a Budapest–Dunabogdány és a Budapest–Esztergom buszjáratok sűrítéséért

Az utóbbi időben sokunknak problémát okozhat, hogy a Budapest és Esztergom között közlekedő buszjáratok ritkán közlekednek, és igen sok esetben túlszűfoltak, ami megnehezíti az itt élők zavartalan közlekedését. Ez a jelenség számos település lakosát érinti a Szentendre–Esztergom vonalon.

Ezért egy lakossági petíció indult annak érdekében, hogy az Építési és Közlekedési Minisztérium, valamint a MÁV Személyszállítási Zrt. vizsgálja felül a menetrendet, sűrítse a járatokat, továbbá csuklósbuszokat küldjön a vonalra, különösen a reggeli és esti időszakokban, de hétfőn is, amikor az itt élők mellett számos kiránduló is közlekedik a vonalon.

A kezdeményezés célja, hogy javuljon a közösségi közlekedés, és a térségben élők számára kiszámíthatóbb, elérhetőbb legyen a bejutás Budapestre, és az onnan való hazajutás is zökkenőmentes legyen, órákig tartó várakozások, és már-már balesetveszélyes tömegnyomor nélkül.

Köszönjük mindenkinek, aki támogatja a kezdeményezést, és hozzájárul a közös cél eléréséhez!

A petíció itt írható alá →

Felvidéki kirándulás

Az Esterházy János Társaság ismét remek kirándulást szervezett 2025. október 25-én. Idén is meghívtak minket, a Kisoroszi Baráti Kör tagjait, 11-en vettünk részt, néhány visegrádi nyugdíjas is csatlakozott a csoporthoz.

Kora reggel indultunk bérelt busszal. Első utunk **Oroszkára** vezetett, ahol végignéztük az 1000 m²-es Hadtörténeli Múzeum számtalan kiállítótermét. A házigazda, Zsákovics László tízéves kora óta szenvedélyesen gyűjti az első-és második világháborús emlékeket, az öregekkel való beszélgetés során megismerte a háborús élményeket, drámai történeteket. Úgy érezte, emléket kell állítani a hősöknek, és meg kell emlékezni az áldozatokról. A hatalmas Tigris tanktól a zöld „Szöcskéig”, a ma is működő harckocsiktól a veterán autókig mindent gyűjt, időnként bemutatókra, veterán autós versenyekre is járnak a még használható járművekkel, évente egyszer harci bemutatókat is tartanak a múzeum kertjében berendezett „hadszíntéren”. A különböző fegyvertípusok, személyes használati tárgyak egész arzenálja tárult itt elélnk. Az elesett katonák fotói mellett a német és orosz tisztek arcképeiből is készült egy-egy tabló. Minden második a

kinézetű. Mivel ért a repülőkhöz, felismerte, hogy egy második világháborús kisrepülő tetejét használták fel itatónak. Megkérdezte a gazdát, hol találta. Az megmutatta a helyet, László jelentette, hogy megvan a háborúban eltűnt vadászgép. Kíásták a szántóföldből, benne volt szegény pilóta csontváza. Értésítették a családot, illendően eltemették. Több megrázó esetet mesélt, sok időt, energiát áldozott azért, hogy az elesett katonákat illendően eltemessék akkor is, ha évtizedek múlva kerültek elő a csontjaik.

A háziasszony kedvesen, friss pogácsával, kávéval fogadott bennünket. Elbeszélgetünk a helyi viszonyokról, iskoláztatásról, a kétnyelvűség és a kisebbségi lét nehézségeiről. Előkerült az a fából faragott, Kisoroszi címer is, melyet Németh József kisoroszi fafaragó készített és ajándékozott az oroszok múzeumának, a két „orosz eredetű” falu barátságának jelképeként. Ezt Futaki József, a Kisoroszi Helytörténeli Gyűjtemény létrehozója vitte el a múzeumnak még tíz évvel ezelőtti ottjártakor. Akkor a házigazda kiskamasz fia egy hosszú, hazafias verssel köszönte meg az ajándékot. Ezt a verset most az idősebbik fiú is előadta a kérésünkre. Megilletődve hallgattuk.

II. Rákóczi Ferenc 1704-ben itt kapta a hírt, hogy erdélyi fejedelemmé választották. Ezt emléktábla hirdeti Rákóczi domborművével, melyet Kutak Adrienn helyi keramikus, szobrász készített.

Az Ipolysági Múzeum kertjében látható az ipolysági születésű Böhm Arankának, Karinthy Frigyes második feleségének emléktáblája, aki a holokauszt áldozata lett. A múzeum igazgatója, Pálinkás Tibor vezetett minket végig a városon, megmutatta a nevezetességeket, közben beszélt az „önkéntes lakosságcsereőről”, amikor csak Ipolyságról 800 magyar embert telepítettek ki. Magyarországon a Németországba kitelepített svábok házaiba költöztették őket, így kerültek sokan Dunabogdányba. Akik a megcsönkített országunkba kerültek, hozhattak néhányan bútort, személyes holmit, de akiket Csehországba telepítettek, azok jártak legrosszabbul, ők alig vihettek magukkal valamit. A vonattranszportok között olyan is előfordult, hogy egy erdő mellett leállították a vonatot, és halomra lőtték a magyarokat, németeket egyaránt. A kitelepítés után nem maradtak reformátusok Ipolyságban.

Igazgató úr elvitt minket a régi Várhegyen lévő ún. Honti Kálváriára, ahol korábban ortodox temető volt. A 14 stációt helyi előkelő családok építették 1907-ben. Legérdekebb személyiség közülük Zubovics Fedor huszárkapitány volt, akit a kisoroszi emlékezet is élénken őriz. Zubovics a szárazföldi torpedó és az úszónyereg feltalálója, távlovagló világbajnok. Híres íróink, Gárdonyi, Herczegh, Krúdy, Mikszáth is írtak róla, saját korában hadi géniusként tartották számon. A kisoroszi nagyrétre járt kísérletezni, robbantásait itt végezte, tartottak is tőle a falusiak. Szilaj féltelensége és világrengető bátorsága mellett érző szív és művészi ízlés is jellemezték.

FOTO: FH.J. 2025. 010. 25.

háború áldozata lett. A különböző funkciók céljára berendezett szobák, felöltöztetett bábuk, betegágyon fekvő sérültek, ápolóik emberközelségbe hozzák a katonalelet mindennapjait vagy drámai eseményeit. Néhány megrázó történetet is mesélt Zsákovics László, illetve az azonos nevű, történész hallgató fia, mert két csoportban vezettek bennünket: László egyszer egy mezőn észrevette, hogy egy állatoknak szánt itató furcsa

Következő állomásunk **Ipolyság** volt. A –ság főnévképző szerepe mellett dombot, erdős magaslatot jelent. A Felvidéken több mint 20 –ság végződésű település van, mind dombra épült. Ezért van Ipolyság címerében a dombot jelző íves vonal. A város régebben fontos bortermelő vidék volt. Láttuk Szent Vendel szobrát, aki a pásztorok védőszentje, a szobor emlékeztet arra, hogy egy közeli hídon hajtották át az állatokat.

Az első stációt felesége emlékére állíttatta: „Életem letűnt csillagának és/ Felejthetetlen feleségemnek/ Emeltem e néhány követ itt a mi/ Urunk Jézus Krisztus tiszteletére/ Zubovits Fedor huszárcapitány”.

A Megyei Múzeumot komoly összeggel támogatta, képzőművészeti és néprajzi gyűjteményét a Magyar Nemzeti Galéria őrzi.

A város parkjában a két világháború és a kitelepítettek emlékére állított emlékműnél és az Ipolysági Cserkészek kopjafájánál elhelyezték az emlékezés koszorúit.

A hegytetőn lévő kálváriaszobrokat a 18. századi szobrok helyén állíttatták 1907-ben. Sajnos Krisztus és a két lator szobrát restaurálás helyett élénk színekkel átfestették, így nem látható az eredeti festékréteg. A hegytetőn csodás panoráma nyílik az Ipoly völgyére, nyugatra messziről látszik a Csóványos a kilátóval, észak felé pedig a selmecbányai Szittyá-hegy csúcsa is, amiről Király Lajos nagypapám sokat mesélt, mert édesapja, barcsfalvi Király Ernő volt a Selmecbányai Evangélikus Líceum igazgatója, amíg ki nem telepítették, ezért később nosztalgiaiból a saját pestszentlőrinci kertjében hozta létre kicsiben a Szittyát.

Az ipolysági tülök-és dudaversenyt 1910. november 13-án rendezték meg Szokolvi Ala-

jos báró szervezésében és anyagi támogatásával. Erre meghívták fonográfjával Bartók Bélát is, aki felvette a különös dallamokat. A felvétel 15 kanász (5 dudás és 10 tülkös) között ott volt a későbbi kisoroszi 14 gyermekes pásztorcsalád felmenője, Dudok András is. Cifraszűrét, maga faragta kanászbaltáját még őrzi kaszkadőr és népművész unokája, Dudok József. Ezt leírtam a 2022-ben megjelent Két víz között-Kisoroszi emlékezete című könyvemben is: „A *duda birka-vagy kecskebőről készült, a fából készült dudafej általában kecske-kos- vagy emberfejet ábrázolt. A magyar népzenekeletés szempontjából fontos állomás volt ez a dudástalálkozó, ahol a Hont megyeiek az érintetlen népi dallamvilág kincseit mutatták be, és faragott tülkeik, pásztorbotjaik, szűrjeik felvonultatásával a pásztorművészet legjavát is. (...) A tülköt vagy kanászkürtöt a pásztorok a nyakukban hordják, hogy mindig kéznél legyen, amellelt „mesterségük címere” is. Hosszabb dallamot nem lehet rajta eljátszani, parlando előadásban improvizálnak kötetlenül, ez adja a spontaneitását, tölti meg érzélemmel, játékosággal.*

Ez a rendezvény indította el Bartókot és követőit a magyar népzene gyűjtés és művészi adaptálás irányában az egész Kárpát-

medencében.” Erről a kanászversenyről írt később Móra Ferenc a Honti igricek című írásában, Tóth Imre pedig a Kanásztrológia című könyvében.

Utunk végén felkerestük az **Ipolybalog** nevű települést. Először a tájházat néztük meg. Idegenvezetőnk Lőrincz Sarolta Aranka író, költő és népi énekes volt, aki egy szép népdallal örvendeztetett meg bennünket. Két kötetével is megismerkedhettünk. A szekrényből előkerült egy patinás, kissé lehangolt citera is, amin Futaki József el is játszott néhány népdalt. Ezután felkerestük a katolikus templomot, ahol a plébános úr misét tartott, majd csak nekünk bemutatta a gótikus elemeket hordozó barokk templomot, és a páncélszekrényből elővette a Szent Koronánk mását, mert 1304-ben egy napig itt rejtgették a koronát, ennek emlékére készült a másolat, és a templom minden díszén megjelenik a korona motívuma a ferde kereszttel.

Élményekben, információban igen gazdag kirándulás volt, hálásan köszönjük a szervezést Franta Terikének és Pályi Gyulának.

■ **B. Tóth Klára**
festő-restaurátor, író,
Kisoroszi

Tetőfedés, bádogozás, lapostető szigetelés és ács munkát vállalok.

Családi ház építéséhez állvány bérlehető.

Kocsisán György 70/5781468

December

Elérkezett az év utolsó hónapja, amikor a kert – ami folyamatosan ellátott hol több, hol kevesebb egészséges élelemmel – és a kertész, aki lankadatlan figyelemmel és szorgalommal együtt lüktetett a kerttel, egy kis időre megpihennek. A kandalló melege mellett újra terveket szöhetnek, az előző év tapasztalatait felhasználva, a még sikeresebb év reményében. Ez a permakultúra egyik nagy előnye, hogy minden év lehet jobb, mint az előző. A pihenés előtt még néhány feladat vár ránk.

Teendők a veteményesben:

- Fedjük be a téli zöldségeket (póréhagyma, leveles kel, pak choi – erről a növényről már korábban írtunk).
- Ügyeljünk arra, hogy ne maradjon csupasz egyetlen parcella sem. Terítsünk rájuk szerves talajtakarót, nyírt fűvet, érett trágyát vagy szalmás trágyát, fűnyíróval aprított avart.
- Enyhe téli napokon ügyeljünk arra, hogy az üvegházakban a páralecsapódás ne okozzon betegségeket, szellőztessünk rendszeresen.

Teendők a gyümölcsösben:

- Ha az időjárás enyhébb, akkor még lehetőségünk van bogyós cserjék és szabadgyökerű fák ültetésére.
- Most szaporítsuk a szőlőt és a bogyós cserjéket.
- Gyűjtsük össze a fahamut. Ezzel kezelhetjük pl. az almafákat a pajzstetvek ellen. Szórjuk a hamut a nagyobb ágakra, a törzs köré a talajra, de nem túl vastagon. Ettől csökkeni fog a fertőzés, a talajon pedig talajfertőtlenítőként működik.

Van egy cserje, ami nagyon fontos egy permakultúrás kertben. Ez a növény a mogyoró. Nagyban hozzájárul az élővilág változosságához és az életközösségek fenntartásához. Élőhelyet biztosít a természetett növények szempontjából hasznos rovarvilágnak. Már a szezon elején termel virágot. Ágai között sok madár talál védelmet. Jó szélfogónak is.

Ültetését november és március közé ütemezzük. A jó beporzás érdekében érdemes több fajtát telepíteni.

Nekünk, embereknek is fontos. Magas omega-3 zsírtartalmú, E-vitaminban gazdag, továbbá tartalmaz még B - vitamint, foszfort, cinket. Fogyasztása tehát egészségünket szolgálja.

Igénytelen növény, ezért ha van lehetőségünk, akkor mindenképpen keressünk neki helyet a kertünkben.

FOTÓ: SPANISBERGER ANNA

Végezetül szeretnék mindenkinek áldott, meghitt, ölelésekben gazdag karácsonyt kívánni, egy régi ír áldás kíséretében:

*Legyen elöttetek mindig az Úr!
Fújjon mindig a hátatok mögül a szél!
Melegen süsse arcotokat a nap!
Az eső puhán essen földjeitekre!
S míg újra találkozunk,
hordozzon tenyerén az Isten!*

SÜRGŐS VILLANY
VILLAMOSSSÁG - OKOSOTTHON

- 💡 Biztonságos Otthonért Villamos Biztonsági Felülvizsgálat! 💡
- A Sürgős Villany csapata gondoskodik otthona villamos biztonságáráról! ⚡
- ✅ Tapasztalt szakemberek
- ✅ Gyors kiszolgálás
- ✅ Profi műszerekkel dolgozunk

Hívjon: +36 20 429 1761 vagy nézze meg honlapunkat: <http://surgos-vbf.hu>

📍 Kérjen felmérést most!

Grok

Cinema - zsúr
havonta egy est a mozira

Cinema Paradiso
Rendező: Giuseppe Tornatore
Zene: Ennio Morricone
1988 | 155'

A kis Salvatore rajong a filmekért. Ha csak teheti, minden idejét a moziban tölti. A Cinema Paradiso az otthona, itt tölti az időt legszívesebben. A vetítőterem és a gépház serdülőkorának legfontosabb helyszínei, ahol meghatározó élményekben van része. A folyton ott tüsténkedő fiú különös barátságot köt a mozigéppel, Alfredoval, aki tanácsokkal látja el a szerelemről, és az élet nagy dolgairól. Salvatore a Cinema Paradisóban segít a mozigépésznek egészen addig a napig, amikor a mozit tűzvész pusztítja el...

December 9. / Kedd / 18:00 / Könyvtár

Dunabogdányi Kocsmakvíz és bajnokság

I. Évad - 5. Játéknapp

Kapcsolódj ki barátaiddal
egy jó hangulatú esten!

Várjuk az új csapatok jelentkezését is!

December 12. (péntek) - 18:00
Művelődési Ház

Részvételi díj: 5.000 Ft/csapat

Az első három helyezett díjazásban részesül!

A helyek korlátozottak, a jelentkezés a díj befizetésével válik teljessé

Részletek:

a muvhaz@dunabogdany.hu e-mail címen
vagy a **06 30 4729733**-as számon

Új csoport indul!

*„Rejtőzködő művészet,
rejtőzködő művészek”*

Szakmádtól, végzettségedtől függetlenül
várunk magunk közé, ha jelenleg csak otthon,
egyedül alkotsz a saját örömeidre!
(bármilyen anyaggal, eszközzel, technikával)

„Minden ember művész!”

(Joseph Beuys)

Gyere, és hozd magaddal a kreativitásod!
Találkozunk, alkossunk együtt,
inspiráljuk és támogassuk egymást!

2025.12.14. vasárnap 19:00
Dunabogdány, Művelődési Ház

*Játékonysági
Alapítványi Bál*

2026. JANUÁR 24.

Kapunyitás: 18 óra
Vacsora: 19 óra

Forgó Étterem,
Dunabogdány

„Egy este, ahol életre kel a varázslat.”

Zenél a
TANCEVATY
PARTYZANS

Értékes
Tombola nyeremények

Belépő: 15.000 Ft

A rendezvényen fénykép és videófelvétel
készül, melynek felhasználásához
a jegyvásárlással hozzájárul.

20. Dunabogdányi Borverseny és Svábbál

2026. FEBRUÁR 14.
18 ÓRA

Dunabogdány

Német Nemzetiségi Önkormányzat

II. KOLBÁSZTÖLTŐ VERSENY
Wurstfüll-Wettbewerb

2026. január 31. (szombat)

RÉSZLETEK HAMAROSAN!